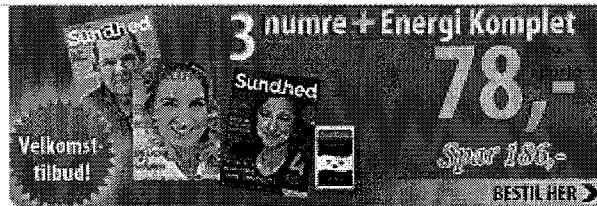
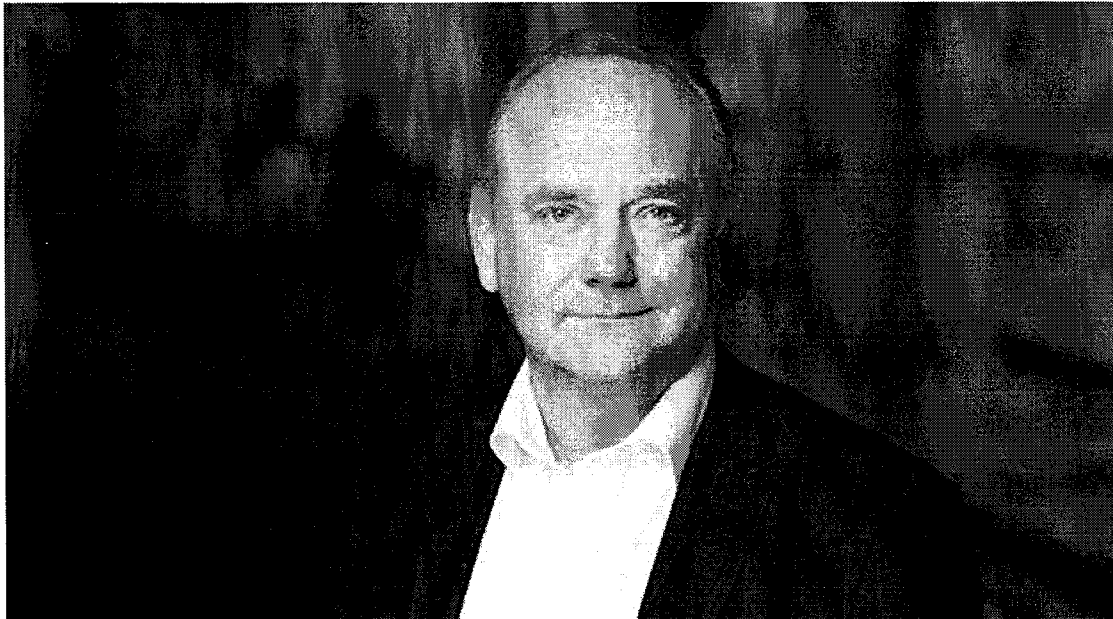

Websitet anvender cookies til statistik. Denne information deles med tredjepart. [Læs mere...](#)

OK

DEBAT / 12. AUG 2014

Torben Ø. Pedersen, direktør, Hvidovre Hospital

REPLIK Torben Ø Pedersen: Det handler om et ordentligt samarbejde

REPLIK

Del

Hospitalsdirektør Torben Ø. Pedersen, Hvidovre Hospital, tager til genmæle over for Ugeskriftets Fokus om yringsfrihed: Yngre Læger gik til pressen midt under et sagsforløb

Dato	Forfattere	10
12. Aug 2014	Hospitalsdirektør Torben Ø. Pedersen, Amager og Hvidovre Hospital E-mail: torben.oe.pedersen@regionh.dk Interessekonflikter: ingen	

I sidste nummer af Ugeskrift for Læger [1] er der sået tvivl om, hvorvidt man har ret til at udtale sig til pressen som ansat på Hvidovre Hospital.

Lad mig slå fast med det samme, at den åbenhed over for pressen, vi altid har haft på Hvidovre Hospital, naturligvis stadig gælder. Ledere og

SVAR Ytringsfrihed i teori – og praksis!

medarbejdere har i utallige tilfælde udtalt sig både positivt og mere kritisk om forholdene. Og sådan skal det blive ved med at være.

For hospitalsledelsen handler det ikke om, hvorvidt medarbejderne har ytringsfrihed. Det er der ingen tvivl om. For os handler det om, hvordan vi samarbejder med medarbejdere og tillidsmænd.

Situationen i foråret var den, at indførelsen af Akuttelefonen 1813 ved årsskiftet havde ændret patientstrømmene i huset og øget belastningen på Børneafdelingen. Afdelingen var tilført resurser til opgaven, og spørgsmålet var, om der var behov for yderligere.

Vi var opmærksomme på problemerne

Vi var i Direktionen fuldt opmærksomme på problemerne på Børneafdelingen og var i dialog med tillidsrepræsentanterne for at finde løsninger og med gode resultater: Forholdene er blevet bedre, og området har fået tilført yderligere resurser ad to omgange.

Alligevel valgte Yngre Læger midt i processen at gå i pressen og til regionsrådsformand Sophie Hæstorp Andersen.

Jeg kan jo kun gisne her, men min oplevelse var, at Yngre Læger virkede mindre fokuserede på de lokale problemstillinger på Hvidovre Hospital, og mere optagede af den generelle fagforeningsdagsorden: at lægge maksimalt pres på Regionsrådet og få beslutningen om 1813 rullet tilbage.

Når vi i Direktionen holder adskillige møder med tillidsmændene og søger løsninger på problemerne, så er der nogle spilleregler, vi forventer overholdt. Herunder at man ikke går til pressen midt i forløbet.

Det var derfor, jeg bad tillidsmand Nanna Skytt om en drøftelse. Ikke for at intimidere hende, men for at få en forklaring på, hvorfor hun vælger at gå til pressen midt i et samarbejdsforløb, og for at få afklaret, om jeg kunne regne med Yngre Læger som en troværdig samarbejdspartner.

Jeg forventede, at mødet skulle foregå under fire øjne. Stor var min overraskelse derfor, da jeg modtog en mail om, at Nanna Skytt ville møde op sammen med forbundsformanden og en jurist. Jeg har været leder i 25 år og haft mange af den slags

Af Camilla Rathcke

Formand Yngre Læger

Det er svært at tage Torben Ø. Pedersen helt alvorligt, når han efter alt at dømme blander to forskellige personalesamtaler sammen i sit indlæg. Men jeg genfremsender gerne referaterne, hvis det ønskes.

Facts:

Først i marts blev Marie-Louise von Linstow, afdelingslæge på Hvidovre Hospitals børneafdeling, indkaldt af direktøren til samtale. Baggrunden var, at Marie-Louise von Linstow havde taget initiativ til at skrive et brev til regionsrådets formand, Sophie Hæstorp Andersen, der i pressen ad flere omgange havde opfordret læger til at kontakte hende vedrørende uheldige konsekvenser af den delvist sygeplejerskebetjente 1813-ordning, som trådte i kraft ved årsskiftet. Det initiativ brød Torben Ø. Pedersen sig åbenbart ikke om og indkaldte Marie-Louise til kammeratlig samtale.

Til dette møde deltog Yngre Lægers jurist og en tillidsrepræsentant. Jeg deltog ikke.

Det gjorde jeg til gengæld ved et møde d. 17.3 – et møde, som YL's forhandlingschef også deltog i, og som ikke var grundet Nanna Skytts udtalelser til pressen, men som var et opfølgingsmøde på et tidligere møde afholdt i februar vedr. forholdene på børneafdelingen. Torben Ø. Pedersen havde da sideløbende indkaldt Nanna Skytt til en kammeratlig samtale, efter at Nanna havde udtalt sig i TV Lorry om 1813 og presset på børneafdelingerne – et indslag

samtaler, men jeg kan ikke erindre, at jeg nogensinde har oplevet, at en forbundsformand er troppet op.

Mødet ændrede karakter

Det betød naturligvis, at mødet ændrede karakter, og at jeg følte et behov for at være suppleret af nogen med lidt mere føling med problemerne på afdelingen og med lægefaglig baggrund.

Mødet blev altså »eskaleret« i sin form, kan man sige. Når Nanna Skytt og Camilla Rathcke derfor i TV2-Lorry fortæller om, hvilken intimiderende oplevelse det var for Nanna Skytt at komme til møde med ikke mindre end tre ledere, så glemmer de meget belejligt at fortælle, at Yngre Læger selv deltog med mindst ligeså mange, og at det primært var forbundsformanden, der førte ordet.

Det er ikke det, at Yngre Læger havde flere dagsordener i forløbet. Det har jeg prøvet i andre sammenhænge. Derimod finder jeg det uacceptabelt, at Nanna Skytt og Camilla Rathcke bruger min anmodning om en drøftelse til et meget personligt angreb på mig og min håndtering af ytringsfriheden. Og det bliver ikke bedre af, at man får det fremstillet som om, Nanna Skytt blev kastet alene for tre ledere.

Vi lægger på Hvidovre Hospital vægt på, at medarbejderne har deres ytringsfrihed, men vi lægger også vægt på et godt og tillidsfuldt samarbejde med fagorganisationerne. Det forpligter begge veje. Jeg håber, vi igen får et godt samarbejde med Yngre Læger, som vi har haft det før.

hun i øvrigt deltog i på opfordring af sin afdelingsledelse på Hvidovre.

Vi valgte fra YL's side at drøfte indkaldelsen af Nanna Skytt ved samme møde nu vi var samlet, og da Nanna var indkaldt uden bisidder. I drøftelsen blev det klart, at Torben Ø. Pedersen ikke var orienteret om, at Nanna Skytt havde haft kontakt til kommunikationsafdelingen, inden hun havde udtalt sig til pressen – en oplysning, som vicedirektør Torben Mogensen, der også deltog i mødet, dog var bekendt med. Det efterlod et mildest talt uprofessionelt indtryk. Så når Torben Ø. Pedersen hævder, at vi eskalerede mødet ved at møde op med forbundsformand og jurist, husker han i bedste fald forkert.

I hverken den ene eller den anden sag har YL været initiativtageren – tværtimod har vi respekteret Hvidovre Hospitals ønske fra mødet i februar om, at forholdene på Hvidovre Hospital, som blev betragtet som lokale, ikke skulle være et diskussionsemne i pressen. Men det ændrer ikke ved, at vi naturligvis bakker vores medlemmer op, når de ytrer sig og har gjort det på fornuftig og retmæssig vis. Selvfølgelig er det intimiderende at blive indkaldt til samtale på den led, når man ytrer sig – og det er vanskeligt at se, at disse samtaler ikke har været et forsøg på at indskrænke ytringsfriheden. Så kan Torben Ø. Pedersen hylde ytringsfriheden nok så meget – det er i praksis man finder ud af, om der er bund i de smukke ord.

BLAD NUMMER:
17/2014

Yngre Læger

LITTERATUR

1. Dorte R. Jungersen: »Vi skal jo bære snakke ...«. Ugeskr Læger 2014;176:1440-3.

Del

**Kommentarer er kun
synlige for medlemmer af
Lægeforeningen**